

Leinosten sukulehti

2-2020

Rovasti Tapio Leinonen halusi luopua sukuseuran esimiehen, arkistonhoitajan ja hallituksen jäsenen tehtävistä. Hän oli jo perustavan kokouksen järjestäjänä ja sihteerinä Paltamossa 1985. Lehdessä on Tapion haastattelu hänen 35-vuotisesta kokemuksistaan. Sukuseura etsii nyt arkistonhoitajaa.

Seuran hallitus katsoo, että nyt on sopiva aika tarkastella toiminnan painopisteitä ja sääntöjä. Korona esti sukukokouksen pitämisen, mutta toisaalta digiaika on tarjonnut uusia virtuaalisia mahdollisuuksia yhteydenpitoon.

Tästä on lehdessä paljon aineistoa.

Lehti on värillisenä netissä www.leinoset.fi

LEINOSTEN SUKULEHTI

2 - 2020

- 3 Sukukokous Kajaanissa 2021
- 4 Jouluihin tehtävä
- 11 Mainuan sukukirja
- 12 Tapio Leinosen haastattelu
- 14 Sukuseura käännekohdassa
- 16 Sukututkimus - arkistonhoitaja
- 18 Rintamalotta Elsa Merenheimo
- 19 Tervetuloa Membookin jäseneksi
- 20 Miten Leinosista tuli Häikiöitä?
- 22 Onnittelut merkkipäivän johdosta
- 23 Sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt
- 23 Suvun tunnukset
- 24 Leinosten sukukirjat

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutuskortti (+sotu ja puh.) taloudenhoitajalle (osoite s. 27). Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle. Jos lehtesi on jäänyt tulematta, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein.

ILMOITA TUOTTEISTASI SUVULLE

Kerro yrityksestäsi ja tuotteistasi muille Leinosille! Ilmoitustilaa myy taloudenhoitaja.

LEHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja Martti Häikiö
Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
martti.haikio@kolumbus.fi
p. 050-5057140
Kotisivun toimittaja Tuomas Honka, Veitikantie
35 A 7, 96100 Rovaniemi, p. 040 8356404
tuoppi.honka@gmail.com

Litaset Oy, Vaasa 2020
32. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

LEINOSSEN SUKUSEURA RY

“Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.” (Säännöt, 2 §)

Sukuseura järjestää yhteisiä sukupäiviä, retkeilyjä, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta, selvittää ja auttaa suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattaa tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon sekä harjoittaa sukuseuran tarkoituksensa edistävää julkaisutoimintaa. Seura pitää luetteloa jäsenistään ja julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää sukulehteä.

“Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski.” (4 §)

Seuran hallitus takakannen sisäsivulla.

LIITY JÄSENEKSI

Uusien jäsenten sääntöjen mukainen hakeminen ja liittyminen Leinosen sukuseuran jäseneksi on mahdollista ja tapahtuu pääsääntöisesti seuraavan linkin kautta:

<https://secure.membook.fi/joining/11129224-0302-489e-9239-a113720a3705/>

Mikäli hakemisessa ilmaantuu rekisterin käyttöön liittyviä teknisiä ongelmia, voit olla yhteydessä suoraan Membook Oy:n asiakaspalveluun. Sähköposti: info@membook.fi tai puh:+358 45 7874 6100.

Leinosen sukuseuran jäseneksi voi myös liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran yritystilille: FI57 5092 0920 4643 59.

Ilmoita maksaessasi koko nimesi, osoitteesi, syntymäaikasi sekä sähköpostisi. Jäsenmaksu on 20 € vuodessa ja ainaisjäsenmaksu on 200 €.

Tervetuloa Leinosten sukukokoukseen ja sukujuhlaan 21-22.8.2021 Kajaanissa

Seuraava sukukokouksen pitopaikaksi on valittu Hotelli Scandic Kajanus, Koskikatu 3, 87200 KAJAANI

Samassa hotellissa on mahdollista myös majoittua, yhden hengen huone 90 e ja kahden hengen huone 96 e, kolmen hengen 126 e ja neljän hengen 146 e. Hintaan sisältyy aamiainen, hotellin iltasauna, maksuton Wifi

Majoitusvaraukset suoraan hotelliin 21.7.2021 mennessä. Puh. 08 61641 (valitse valikosta 3, hotellin vastaanotto) tai sähköpostilla, kajanus@scandichotels.com. Osallistujat maksavat majoituksen itse. Varattaessa mainittava "Leinosten sukuseura"

Ruokailut

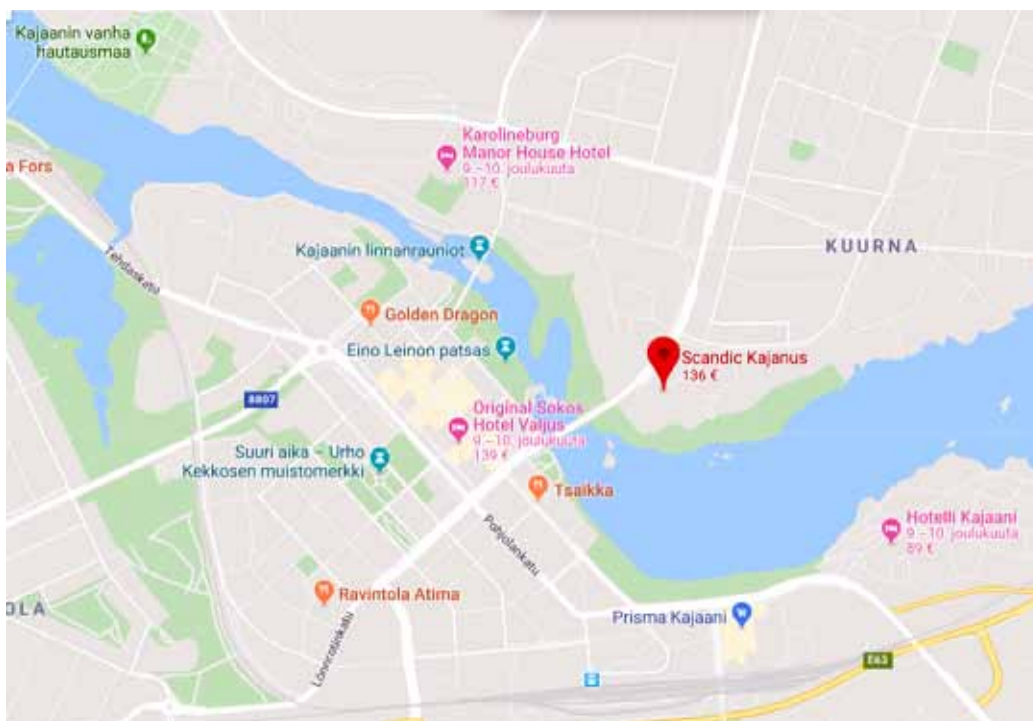
Lounas lauantai klo 11-12	17,00
Päivällinen lauantai 18-20	32,00
lounas sunnuntai 11-12	20,00
Kakkukahvit sunnuntai n 14.30	11,00

Sitovat ennakkoilmoitukset ja maksut 21.7.2021 mennessä Ruokailuihin ja kahvitukseen ja kiertoajeluun (25 e) Kajaanin alueella lauantaina sukuseuralle ja maksu tilille FI35 5092 0920 4643 67

Ilmoittautuminen järjestelytoimikunnalle:

Teuvo Leinonen,
teuvo.o.leinonen@gmail.com tai
puh. 0400 281 300

Mari Leinonen,
mari.leinonen1995@gmail.com tai
050 430 0811.

Huomenna, jos Jumala suo, on meidän Herramme ja Vapahtajamme armorikas syntymäjuhla: ja julistetaan siis täten yleinen joulurauha kehottamalla kaikkia tätä juhlaa asiaankuuluvalla hartaudella viettämään sekä muutoin hiljaisesti ja rauhallisesti käyttäytymään, sillä se, joka tämän rauhan rikkoo ja joulurauhaa jollakin laittomalla taikka sopimattomalla käytöksellä häiritsee, on raskauttavien asiainhaarain vallitessa syyppää siihen rangaistukseen, jonka laki ja asetukset kustakin rikoksesta ja rikkomuksesta erikseen säätävät. Lopuksi toivotetaan kaupungin kaikille asukkaille riemullista joulujuhlaa.

Jouluinen tehtävä

Kutsuimme sukuseuramme pitkäaikaisen esimiehen Tapio Leinosen sekä hallituksen jäsenet kertomaan erityisistä jouluisista tehtävistään.

Jouluun hiljentyen

Joulusta minulle on jäänyt sydämeeni juhla-ajan kunnioittava ja harras tunnelma. Joulukirkko ja aattoillan jouluateria ovat aina olleet tärkeimpiä jouluun liittyviä traditioita, samoin joulupäivät. Jouluun laskeuduttiin hiljentyen kuuntelemaan radiosta ja myöhemmin televisiosta *Joulurauhan julistus* Suomen Turusta. Ymmärsin kotimme tunnelmasta, että kysymyksessä on tärkeä kansakuntaa yhteen kokoava historiallinen perinne. Julistusta kehystivät musiikina *Jumala ompe linnamme, Maamme-laulu* ja *Porilaisten marssi*.

Joulunajan rauha ja ihme kietoutuvat kauniisti yhteen sukhistoriamme kanssa. Seurassamme tehdyn arvokkaan ja syvän sukututkimuksen ansiosta myös Leinosen suvut juuret ovat tun-

Joulurauhan julistus luettiin tiettävästi ensimmäistä kertaa Turun Vanhalla Suurtorilla 1320.

nettuja jo vuosisatain takaa.

Olen itse syntynyt Lempäälässä 1962. Äitini Aune Sarkkinen os. Leinonen syntyi Paltamossa 1926, ja oli vanhempiansa Erkki Leinosen ja vaimonsa Kaisa Maria os. Väisäsen kuopus. *Kainuun Leinonet 1* -kirjan kansikuva on Erkki Leinosesta kylvöaskareissa Kuuselan kodin pelolla, Paltamon Kiehimänvaaralla.

Äitini Aune osallistui sisarustensa kanssa Leinosen sukuseura ry:n perustavaan kokoukseen Paltamossa 1985. Muistan hyvin tuon kesäisen ajankohdan hänen saapuessaan kotiimme Espooseen ja tuoden sukujuhlatunnelman ja ilon mukanaan. Hänelle Leinosen sukukokous oli aina kesän kohokohta. Äitini kuoleman (2004) jälkeen halusin jatkaa hänen aloittamaansa jäsenyyttä sukuseurassa ja osallistuin isäni Jaakko Sarkkisen kanssa sukukokouksiin. Säräisniemen kokouksesta v. 2011 lähtien olen toiminut seuran sihteerinä sekä osallistunut Lapuan ja Lahden sukujuhlien järjestelyihin.

Jaana Sarkkinen

Rakkaat sukulaiset ja ystävät!

Näin alkaa joulukirjeemme, jolla olemme Pirkon kanssa tervehtineet lähimmäisiämme jo 20–30 vuotta. Saimme idean kirjeestä varmaan-kin joltain toiselta. Meistä painettu joulukortti kertoo kyllä, että joku muistaa. Mutta tuntui tarpeelliselta kertoa sukulaisille ja ystäville joku sana kuulumisiakin – ja kysellä heidän.

Emme jaksaneet alkaa kirjoittamaan kaikille omaa joulukirjettä, niinpä päädyimme yhteiseen. Useinkin kopioimme monistekirjeeseen myös kuvan vuoden varrelta.

Omat sukujuureni menevät Paltamon Melalah-teen, siellä taloon n:o 12 Leinola. Sieltä ukkini isä lähti maailmalle 1880. Hyvin vanhat juureni näyttävät DNA-selvitysten perusteella menevän isälinjassa nykyisen Kiinan ja Mongolian rajalle liki 40 000 vuoden taakse. Geneettisen sukututkimuksen toivon vähittelen selvittävän, miten me kaikki Leinoset liitymme yhteen.

Olen sukuseuran perustajajäseniä, entinen sihteeri, arkistonhoitaja, hallituksen jäsen ja esimies. Pääsin “eläkkeelle” tänä vuonna, 35 vuoden jälkeen. Ne ovat olleet kiintoisia ja välillä rankkojakin vuosia, erityisesti aina kun uusi sukukirja on ollut valmistumassa.

Tapio Leinonen

Ensimmäinen selfiemme kultahääpäivänä 28.8.2016 Virossa. Sinne saimme tiedon 10. lapsenlapsemme syntymästä.

Joulun tunnelmaa 50-luvulta

Huomaa, että joulu on tulossa, kun postiluu- kusta tipahtelee enemmän mainoksia ja niissä on paljon punaista väriä. Niinpä olen aloittanut perinteisen valmistelun. Tärkein asia, Wiener- nougat suklaa, odottaa jo kaapissa. Lanttula- tikko ja tortut pitää paistaa ja yksi kuivakak- kukin tekaista. Siihen sitten lisäksi belgialaista jouluolutta ja jotain pientä hyvää, mitä mieleen sattuu juolahtamaan. Kuusen neulasia en halua pieneen pirttiini, mutta muutamia 50-luvun koristeita voin ripustella tunnelmaa tuomaan ja pari kynttilää valaisemaan ja niin olen valmis juhlaan.

Olen syntynyt Säräisniemen Enonlahdessa. Vanhin tunnettu isoisä on Säräisniemellä v. 1823 syntynyt Mikko Juhonpoika Leinonen.

Sukuseuran hallituksen jäsenenä pyrin teke- mään tutuksi geneettisen sukututkimuksen mahdollisuuksia siitä kiinnostuneille, sekä opastamaan käyttöä perinteisen tutkimuksen rinnalla.

Pertti Leinonen

”Maaseudulla kuusi haetaan tietenkin omasta metsästä.” Teuvo Leinonen valmiina metsään.

Valoa Lapualta

Laitan kotonani Lapualla aina jouluvaloja ulos jo marraskuun alussa, kun on niin pimeää.

Jouluaattoon – niin kotonani kuin lasteni luona jouluna kyläillessä – kuuluu heti aamusta riisipuuro ja sekahedelmäsoppa kermavaahdolla.

Mummani, isäni äiti, oli Kaisa Koskela, os. Leinonen.

Olen ollut mukana sukuseuran hallituksessa ja yhdessä seuran sihteerin Jaana Sarkkisen kanssa ollut järjestämässä jo kahdet Leinosen sukujuhlat Lapualla, vuosina 2010 ja 2019. Osallistuin myös Jaanan kanssa Lahden sukujuhlien retken suunnitteluun,

Liisa Manu

Iloa ja jännitystä omasta metsästä

Omista jouluperinteistä ylitse muiden tulee mieleen kuusenhaku. Kuusen hakupäivä on ollut aatonaatto. Yleensä siihen menee hiukan aikaa, koska ensimmäinen eikä toinenkaan kuusitarjokas kelpaa. Joinakin vuosina lunta on ollut sen verran paljon että kuusi on pitänyt lapioida esiin.

Lasten kanssa kuusenhakumatkat ovat jääneet erityisesti mieleen. Se ilo ja jännitys olivat voimakkaasti läsnä. Nähtiinpä joskus pupukin, kun se sinkosi pakoon kuusen alta. Ja tuosta oli kettu jolkutellut. Ja hui! Oliko nuo ilveksen jäljet? Silloin tällöin kuusen haku onnistui myös hevosen reessä istuen aisakellon helähdellessä. Siinä alkoi olla joulun tuntua vanhemmankin mielessä. Nykyään käymme kuusen hakuretken vaimon kanssa. Joulumieli viriää myös siitä! Ehkäpä vielä joskus lastenlasten kanssa...

Olen 63 v. eläkeläinen kotoisin Paltamon Melalahdesta. Kuulun pääasiassa Kainuun Leinosten 2 -kirjan sukuhaaraan. Kiinnostus omiin sukujuuriin ja Leinosten muidenkin sukuhaarojen tunteminen veivät tutustumaan sukuseuraan ja sen toimintaan ja siitä sitten ”ajauduin” seuran hallitukseen.

Teuvo Leinonen

Tunnetko juuresi?

Isosaaren linnake. Rakentamani puumaja apupoikieni kanssa. Puolustusvoimien linnake on kylmennyt ja myyty sekä avattu näin yleisölle ihmeteltäväksi. Kansakouluni lakkautettiin jo vuosia sitten, näin lapset katosivat saarelta. Viime kesänä retkeilin saarella ja kävin puumajalla – totesin jäljellä olevan enää muutaman laudan ja ympäristön vahvasti metsittyneen. Opetukset ja muistot kuitenkin elävät vahvana.

Kuulun Kiihtelysvaaran Leinosten sukuhaaraan isoäitini Hilikka Leinosen s. 15.6.1918 kautta. Hänen isänsä Antti Leinosen s. 1873 juuret tunnetaan Tohmajärven Kantosyrjään (v. 1690), Kuntsalan tilan n:o 1 isäntään Michel Leinoseen. Mistä Mikko on tilalle tullut, sitä pohditaan. Hilkan äitilinja, Ida Lampinen s. 1879 johtaa Enon (1843) kautta Juukaan, Johan Lambin v. 1770.

”Me rakennamme näkyvää, minkä ajan hammas rapauttaa. Näkyvä osittain katoaa ja muuttaa muotoaan. Näkymättömät juuremme – menneisyytemme perinne, on kuitenkin sitkas. Perehtykäämme, muistakaamme ja vaalikaamme perinnettämme.”

Asun Keravan keskustassa vaimoni Leenan kanssa. Toimin tällä hetkellä sukuseurassa taloudenhoitajana ja tehtävään kuuluu myös jäsenrekisterin ylläpitäminen. Koen tällä hetkellä tärkeäksi vaikuttaa sukuseurassa siten, että seurana vahvistumme ajan hengen vaatimusten mukaisesti ja näin mahdollistamme seuran elinvoimaisuuden jatkumisen myös tuleville sukupolville.

Jarmo Ahonen

Koko perheen kuusenhaku

Pienten alkuhapuiluiden jälkeen perheellemme on muodostunut jouluna tärkeimmäksi traditioksi joulukuusen haku, johon osallistuu koko perhe. Se on viime aikoina ollut lumettomassa ja roudattomassa Tapiolassa reippailua eri kuusenmyyntitoreilla, joilla kuusitarjontaa käydään tarkkaan läpi. Traditioksi onkin hiljalleen muodostunut se, että jälkipolvi arvostelee tarjonnan ja perustelee yhteisesti tekemänsä valinnan.

Minusta tässä on arvokasta keskinäinen hyvätahtoinen kommunikointi, jonka lopuksi alan udella myyjältä valitun kuusen hintaa (se saattaa olla lähes satasen!). Karjalaisena puheliiana virittelen sitten hinnan tinkimiskierroksia ja koen onnistuneeni saadessamme alennusta muun lisäpalvelun lisäksi. Niinpä sitten kannamme ostoksemme kotiin ja istutamme kuusen samantien kuusenjalkaan ja asemoimme sen olohuoneen paraatipaikalle.

Lämpöiset jouluglögit kirvoittavat kuusen ihasteluun ja tyytyväisen mielen jouluvalmisteluihin, jotka vielä odottavat tekijöitään. Kuusenhakupäivän traditioon on viime aikoina liittynyt illan hämärtyessä vierailu Tuomaan markkinoille Senaatintorilla, josta ostellaan joulupöytään maakuntaherkkuja, mm. Liperin karjalanpiirakoita ja Saimaan savumuikkuja.

Olen syntynyt Lappeenrannasta, mutta nyt espoolainen eläkeläinen tehtyäni työuran teknisen tieteen parissa Otaniemessä. Sukuselvitykseni vie Kiteelle.

Olen ensimmäistä kautta sukuseuramme hallituksessa, joka on poikkeusoloissa kokoontunut vain internetin kautta. Olen siis tutustumassa hallitukseen ja sen toimintaan, joka ainakin näin verkossa tavattuna vaikuttaa määrätietoiselta mutta myös sopivan mukavalta.

Heikki Leinonen

Heikin ja tytärten kuusenhakuretki Tapiolassa, kuvassa Elisa ja kuvaajana Emilia.

Joulun yllätys

Perheeseemme kuuluu vaimo ja aikuinen tytär. Joulun vietämme kotona perinteisesti joulu-ruokia valmistellen ja syöden ja lahjoja jaellen.

Eläkkeelle siirryttyäni olen tehnyt kaikenlaisia puutöitä ja huonekalujen entisöintiä. Kunnostamiseen käytettyjä materiaaleja kerääntyy varastoon lojumaan. Kun ei ole uutta työkohtetta tiedossa entisöintikurssille, katson mitä ylijäämistä voisi tehdä. Usein juuri joulutauolle tulee tehdyksi jotain yllätystä, minkä sitten esittän perheelle jouluaattona joko joululahjaksi tai sitten vain arkikäyttöön.

Muutama vuosi sitten uusimme kesäpaikkana olevan tallin oven. Vanhan oven vetimet, kahvat, haat ja muut osat putsasin ruosteesta. Olin kunnostanut aikaisemmin renginkaapin, johon rakensin uuden oven. Ylimääräisiä palikoita jäi paljon. Kun aloin asettelemaan niitä kuin palapeliä, huomasin, että ne sopivat hyvin yhteen. Liimasin ne kokoon ja vanhan tallin oven vetimet asetin päälle ja yllätys, yllätys....

...siinähan on tonttuovi sopivasti jouluksi!

Värikkäät lyhdyt toivottivat jo 1700-luvulla merimiehet tervetulleiksi kotisatamaan Nykarlebyhyn ennen talven ja jäiden tuloa.

Kuulun Honka-sukuhaaraan ja esi-isä on Kivesjärven Leinolan talon Pekka Leinonen (s 1789). Sukuseuran hallituksessa olen Honkien edustajana Lassi-sedän ja serkkuni Pekan seuraajana. Hallituksen jäsenenä saan tietoa suvun eri haarojen historiasta ja toiminnasta sekä voin vaikuttaa seuran toimintaan ja kehittämiseen.

Timo Honka

Luciasta Nuutin päivään

Uudenkaarlepyyn joulutähdet syttyvät Lucian päivänä ensin Topeliuksen kotitalossa Kuddnäsissä, kolme seuraavaa tähteä kaupungin pääkadulla ja sitten tuhannet tähdet kodeissa. Lyhdyt sammuvat kuukautta myöhemmin Nuuttina.

Värikäs Uudenkaarlepyyn tähti on ripustettu yhteisen kotimme ikkunaan jo 20 vuoden ajan, ensin Vaasassa ja viime vuodet kotikaupungissani Helsingissä. Tämä meidän *Nykarlebystjärna* on jo edesmenneen paikallisen käsityömestarin puusta ja silkistä valmistama taidonnäyte.

Käsillä tekemisen taidot ovat siirtyneet perintönä omassa kainuulaisessa suvussanikin (Matti Matinpoika Leinosen s. 1814 sukuhaara) ja ovat keskeinen osa omaa identiteettiäni muotoilijana. Kulttuuriset arvot sekä ammattiini liittyvä ratkaisukeskeinen ajattelutapa ohjaavat myös sukuseuran hallitustyössä.

Eija Leinonen

Sukuseuran esimies ja Leinosten lehden päätoimittaja Martti Häikiö toivottaa tällä kuvalla Leinosen sukuseuran jäsenille mitä parhainta joulun aikaa!

Joulukortti

Olen ollut innokas valokuvauksen harrastaja 15-vuotiaasta lähtien. Jokavuotinen tehtäväni on kuvata itse joulukortti. Vaikeus on siinä, että haluan yhdistää joulun sanoman ja 'taiteellisen' näkemyksen. Miten laulujoutsen, tonttu tai kauris metsämaisema liittyvät jouluun?

Aina välillä vilkaisen Merimieskirkon, Sotaveteraanien, Unicefin tai muiden hyvien järjestöjen joulukortteja. Mutta aina päädyn siihen, että on kunnia-asia tehdä oma. Niin tänäkin vuonna. Monta viikkoa kuljen ja katselen, alitajunta miettii, onko joku ajankohtainen aihe josta saisi joulukortin.

Tämän vuoden joulua varjostaa korona. Yhteiset tilaisuudet on peruttu ja ihmiset käpertyvät koteihinsa. Katsotaan televisiota, facebookia, netflixia ja selataan loputtomasti kännykkää.

Presidentin itsenäisyyspäivän vastaanotto oli etänä, televisio-ohjelma. Sanottiin, että koko kansa oli 'mukana', mutta kansalaiset taisivat olla vielä paljon kauempana kuin edellisvuosina edustajiensa välityksellä Presidentinlinnassa.

Etäelämän keskellä päädyin alakuloiseen kuvaan meidän talon pihalta. Lunta ei ole eikä yhtään ihmistä näy. Orpo joulukuusi omalla ja naapurin pihalla kertoo vuodenajasta. Näkymätön korona vaanii kaikkialla. Takasivulle laitoin Uuden Testamentin jouluevankeliumista uuden käännökseen UT2020.

Uskon että tämä koronan pakottama etä-digielämä jää poikkeukseksi, jota muistellaan ja tutkitaan vielä pitkään. Elävien ihmisten kohtaamisen tarve ei häviä.

Martti Häikiö

Mainuan sukukirja ilmestynyt

*Tervatynnyreitä Kajaanissa 1913.
Kuva Samuli Paulaharju, Museovirasto.*

Hyvät Sukulaiset!

Kauan valmisteltu sukukirja Kainuun Leinonet 3, Mainuan Leinonet, ilmestyi touko-kesäkuun vaihteessa. Kirja oli tarkoitettu julkistamaan Leinosen Sukuseuran vuosikokouksessa elokuussa, mutta kokous siirtyi myöhemmäksi korona-pandemian vuoksi. Haluamme kuitenkin saada kirjan käsiinne jo nyt. Se esitellään tarkemmin, kunhan kokous voidaan pitää, varmaan ensi kesänä.

Sukuhaaran kantaisä Juho Juhonpoika Leinonen (n. 1635 - noin 1682) muutti Paltamon Melalahdesta Kajaanin Mainualle 1670-luvulla. Sukuhaaran voi katsoa alkaneen tästä.

Kirjaa on tehty aktiivisesti viisi vuotta. Moni on nähnyt vaivaa sen eteen, kiitos siitä! Täydelliseksi en kirjaa kuvittele, vaikka parhaani olen tehnyt. Virheitä varmasti on, minusta ja muista johtuvia.

Toivon, ettette ota niitä henkilökohtaisena loukkauksena! Tärkeintä kirjassa ovat yhteiset juuremme, suvun historia.

Kirjan alkuosassa on Jorma Keräsen hieno artikkeli Leinosista Kainuun asuttajina.

Parhain terveisin

Tapio Leinonen

Sukuseura on päättänyt myydä kirjaa 50 euron hintaan.

Lähetyskulutkin jäävät pois, jos haette kirjat suoraan Paltamon kirjakaupasta. Sieltä niitä voi myös tilata,

kainuun.kirja@paltamo.net, puh. 08-871 025 tai 0400-682 833.

Perustajajäsen Tapio Leinosen haastattelu

Miten Leinosten sukuseura perustettiin Sinun muistikuviesi mukaan?

Mielikuvat asiasta olivat jo vähän hämäriä, kunnes löysin arkistoa järjestäessä nipun kirjeenvaihtoa isäni piispa Hannes Leinosen kanssa. Tapahtumat etenivät niiden mukaan näin:

Kohtasin useamman kerran Leinosia tutkivat konkarit Martti Siiran ja Tatu Leinosen Oulun maakunta-arkistossa. Tuli puheeksi, saataisiinko meillekin aikaan sukuseura. Isäni oli aina ollut kiinnostunut suvusta ja sukututkimuksesta. Hänen kanssaan kirjoittelin ja juttelin asiasta.

Hän innostui asiasta ja teki ehdotuksia: Kutsutaan perustava kokous Paltamoon. Aloitetaan vanhanaikaisella jumalanpalveluksella Paltanien kirkossa. Kutsutaan joku asiantuntija pitämään esitelmää varhaisista Leinosista. Pyydetään hänen luokkakaverinsa hovioikeudenneuvos Juuso Häikiö kokouksen puheenjohtajaksi ja laatimaan sääntöjä.

Kirjeitä meni suuntaan ja toiseen. Pyysin Martti Siiraa esitelmänpitäjäksi, hän ehdotti Tatua. Isä saarnasi, Aarne Kyllönen taisi olla liturgina. Perustamiskokouksessa Paltamon seurakuntatalolla oli liki 300 henkeä kesällä 1985. Tatun kiintoisa esitelmä oli samana päivänä Kalevassakin ja pantiin ensimmäiseen sukukirjeeseen. Kokouksessa valittiin Seuran ensimmäinen hallitus. Juusosta tuli esimies, minusta sihteeri.

Miten kiinnostuit sukututkimuksesta ja mitä polkuja tutkimuksesi on edennyt Leinosten ja muiden sukujen osalta? Mitä neuvoja antaisit tuleville sukututkijoille?

Partiossa suoritettiin taitomerkkejä. Taisin olla 13, kun suoritin sukututkimusmerkin. Siinä oli alkeellinen esipolvitaulu ja valokuvia. Rippikouluikäisestä tuurasin kirkkoherranvirastossa kanslistin kesälomia ja tulin samalla “oikeaksi” sukututkijaksi.

Oman lähisuvun selvittelystä harrastus eteni muihinkin Leinosiin ja myös äidin sukuun Poroputaisiin. Juuristaan kiinnostuneelle suosittelemme lämpimästi kansalaisopiston sukututkimuskursseja ja samanaikaista omien juurien tutkimisen aloittamista. Se on hyvä lähtökohta! Vanhoja kirkonkirjoja löytyy netistä.

Olet palvellut monissa papin tehtävissä. Kertoisitko oman hengellisen polkusi vaiheista?

Vanhempani ja isovanhempani olivat lestadolaistaustaisia uskovaisia. Äiti lauloi vuoteen vierellä iltaisin Ilta on tullut Luojadi. Isä toivoi kai minusta pappia, niin myös rakas Mummini, joka sitten oli ensimmäinen ihminen, jonka siunasin pappina hautaan.

En kokenut mitään erityistä uskoon tulemistani, mutta ajattelin jo nuorena, että uskonasiat ovat tärkeimpiä elämässä. Opiskelu vastasi joihinkin kysymyksiini, mutta toi myös uusia. Nuorena sitä yritti olla ehdoton, vaikka sisimmältään olikin epävarma. Herätyskristillisistä ihanteista huomaa avartuneeni.

Hengelliset tiet ovat erilaisia ja taustamme vaikuttavat niihin. Nuorena luulin, että uskonelämän ongelmat ovat ennen muuta älyllisiä. Myöhemmin niistä tuli enemmän arkisen elämän kysymyksiä.

Palveluspaikkojani ei ole monta: vuosikymmen saamelaiden pappina, loppu kahden pienen seurakunnan, Piippolan (4 v) ja Kestilän

(23 v), pappina. Viihdyin pienissä paikoissa. Sain olla mukana myös saamenkielisten kirkollisten kirjojen valmistelussa.

Onko oma arvomaailmasi muuttunut vuosien ja vuosikymmenten kuluessa? Miten on käynyt nuoruuden ihanteille? Oletko oppinut arvostamaan uusia asioita?

Kotini oli poliittisesti oikeistolainen. Isänmaallisuus oli korkeassa kurssissa. Osaan yhä ulkoa

sivukaupalla Vänrikki Stoolin tarinoita ja Koskenniemen runoja.

Isänmaallisuudesta olen kasvanut yhä enemmän kantamaan huolta kolmannesta maailmasta. Vanhana huomaan myös muuttuvani yhä vihreämmäksi. Maailman isot ongelmat koen isoiksi ongelmiksi.

Kovin toivon, että lastenlapsillakin olisi elämisen arvoiset ososuhteet. Lapsia meillä on viisi, lastenlapsia kymmenen, joista jo kaksi aikuista, kolme lukiossa.

Tapion 75-vuotispäivä. Edessä oikealla Tapion sisar Marjatta ja miehensä Tauno Angeria.

Sukuseuran ensimmäinen hallitus. Edessä vas. Ingrid Saaristo, Sauli Leinonen, Juuso Häikiö, Tatu Leinonen ja Tauno Leinonen, takana vas. Antero Leinonen, Tapio Leinonen, Saara Leinonen, Eila Räisänen, Kauko Leinonen, Sinikka Metiäinen, Martti Siira ja Lauri Honka.

Sukuseura käännekohdassa

Uusia toimintapoja perinteitä kunnioittaen

Valintoja

Sukuseuran vuosikokous pidettiin 16.8.2020 koronan takia poikkeuksellisesti etäkokouksena. Kokouksessa hyväksyttiin edellisessä sukulehdessä (1-2020) olleet esitykset.

Sukuseuran esimiehen tehtävistä ja hallituksen jäsenyydestä luopunut Tapio Leinonen valittiin sukuseuran kunniaesimieheksi.

Sukuseuran hallitus kokoontui, jälleen etänä, 31.8. Hallitus valitsi esimieheksi varaesimies Martti Häikiön. Varaesimieheksi valittiin Tarja Leinonen-Viinikka.

Rahastonhoitajana jatkaa Jarmo Ahonen ja uutena vararahastonhoitajana Timo Honka. Sihteerinä jatkaa Jaana Sarkkinen, samoin lehden toimittajana Martti Häikiö ja nettilehden toimittajana Tuomas Honka.

35 vuotta takana, mitä edessä?

Hallitus ryhtyi pohtimaan sukuseuran tulevaisuutta tässä käännekohdassa. Uusi esimies Martti Häikiö totesi katsauksessaan olleensa mukana jo seuran perustamisesta 1985 saakka ja haluavansa myös väistyä seuraavassa vuosikokouksessa. Nyt seurassa on meneillään sukupolven vaihdos, mikä on hyvä tilaisuus päivittää toimintatapoja.

Sukuseuran sääntöjen tehtäväpykälä tämän lehden sivulla 2 on edelleen ajankohtainen. Sukuseuran merkittävin omaisuus, aito kruununjalokivi, on valtava **sukututkimusarkisto** eli tietokanta, jota kunniaesimies Tapio Leinonen on vuosikymmenet koonnut ja rakentanut. Hän on myös toiminut arkistonhoitajana ja yhteyksien luojana eri sukuhaarojen ja -jäsenten välillä. Sukuseuran tulee tarkoin pohtia arkiston tulevaisuuden muodostumista ja jatkumoa tässä työssä ja koettaa löytää uusi arkistonhoitaja ja mieltä tehtävän tulevaisuutta ja kattavaa työnkuva.

Sukuseura julkaisee **sukulehteä**, joka on

ilmestynyt säännöllisesti kaksi kertaa vuodessa. Ensimmäinen lehtijulkaisu ilmestyi heti sukuseuran perustamisen jälkeen 1986. Kaikki sukulehdet ovat luettavissa Leinosen Sukuseuran kotisivuilla.

Kysymys kuuluu, vieläkö tarvitaan paperista lehteä.

Sukuseuran hallitus on ryhtynyt pohtimaan myös uuden nk. **DNA-sukututkimuksen** mahdollisuuksia ja sitä, miten se voidaan yhdistää sukuseuran tulevaisuuden toimintaan ja arvokkaaseen historialliseen jatkumoon. Sukukokouksessa onkin ollut tähän liittyviä esitelmiä ja lehdessä aineistoa. Yksi kiinnostava polku on mm. Suomen Kansallisarkistossa käynnissä oleva projekti, jossa Familysearch.org (haku) toimintoja yhdistetään kansallisarkiston toimintoihin.

Lisäksi sukuseuran kannattaa pohtia **uuden teknologian, sosiaalisen median ja muita digiajan tuomia mahdollisuuksia** ja uusia toimintatapoja seuran toiminnassa ja hallinnossa. Meillä on kotisivu ja siellä paljon aineistoa sekä oma Facebook-ryhmä. Yksi korona-ajan tuoma hyödyllinen uutuuks, joka jää varmasti käyttöön, ovat hallituksen etäkokoukset.

Tärkeintä on pohtia, miten kehitettäisiin jäsenistölle suunnattua viestintää parhaalla mahdollisella tavalla.

Seuraavat sukukokoukset

Seuraavaa sukukokousta suunnitellaan ja valmistellaan Kajaaniin, ajankohta on 21.8. - 22.8.2021. Teuvo Leinonen ja Mari Leinonen toimivat yhteyshenkilöinä.

Vuoden 2022 sukukokous voisi olla Tampereen seudulla sisältäen tutustumista esim. Museokeskus Vapriikkiin ja Leinolan kaupunginosaan. Vuoden 2023 sukukokousta voitaisiin valmistella Kiihtelysvaaraan, Joensuuhun.

Siellä vietetään Leinosen suvun 300-vuotisjuhlan aikaa.

Kaksi työryhmää

Hallitus perusti kaksi työryhmää miettimään ja valmistelemaan sukuseuran tulevaisuuden näkymiä.

Sääntöjen ja talouden hallinnan työryhmän tehtävänä on pohtia seuran hallintoa ja sääntöjä, jotka ovat vuodelta 1985. Yhdistyslain mukanaan tuomien muutostarpeiden lisäksi on toiminnan ja ympäristön, kuten sähköisten viestimien, mukanaan tuomia uusia mahdollisuuksia, joiden on hyvä näkyä säännöissä. Työryhmään kuuluvat Jarmo Ahonen, Tarja Leinonen-Viinikka ja Timo Honka.

Toiminnan ja tulevaisuuden työryhmä pohtii muuttuvien toimintaympäristöjen ja -tapojen avaamia mahdollisuuksia sukuseuran tulevaisuudelle. On hyvä pohtia myös seuran arvoja ja tarkoitusta. Työryhmään kuuluvat Eija Leinonen, Heikki Leinonen ja Pertti Leinonen.

Nämä kaksi osa-aluetta – sukuseuran säännöt ja sen toiminta – liittyvät toisiinsa. Mahdollisien uusien sääntöjen tulisi kuvastaa ja mahdollistaa sukuseuran tulevaisuuden toimintaa.

Sukuseuran hallinnon ja toiminnan kehittämistä

Korona-aika on rajoittanut kansalaisten toimintaa. Meidän pitää vielä jaksaa ponnistella ja hyväksyä eri asteiset rajoitukset, kunnes rokotteen turvin pääsemme selättämään tämän; maailmanlaajuisen, tuhoa kylväneen viruksen. Myös sukuseuramme rajasi toimintaa ja päätimme viime syksynä perua meille tärkeän kokoontumisemme, yhteiseen sukujuhlamme Kajaanissa.

Korona-aika on tuonut esiin myös mahdollisuuksia. Seuramme hallitus on myös huomannut hyödyntää internetin suomaa etäkokoontumisen mahdollisuutta. Seuran varsinainen vuosikokous pidettiin etäkokouksena ja hallitus on pitänyt omat kesän ja loppuvuoden kokouksensa etänä.

Hallituksessa on jo aikaisempina vuosina ollut puhetta sääntöjen sekä toiminnan tarkastelemi-

sestä ja kehittämisestä tämän ajan vaatimuksia ja mahdollisuuksia vastaavalle tasolle. Seuran keski-ikä on 73 vuotta ja siksi on myös seuran elinvoimaisuuden varmistamiseksi tarkasteltava toimintaa siten, että Leinosten nuoremmat sukupolvet kiinnostuvat juuristaan ja näin seuran toiminnasta.

Talouden ja jäsenrekisterin osalta on vuonna 2020 toteutettu loppuun seuraavat muutokset.

Membook Oy:n jäsenrekisteripalvelu on tuotantokäytössä. On huomattava, että vain jäsenistön sähköpostit rekisterissä mahdollistavat järjestelmän täysimääräiset hyödyt seuralle. Seura on vaihtanut pankkia ja pankkipalvelut hoitaa OP Uusimaa.

Sääntöjen uudistamisen osalta on edetty vaiheeseen, että hallitus voi sukulehdessä 1-2021 esittää ehdotuksen jäsenistölle Leinosen sukuseura ry. **uusiksi säännöiksi**. Uudet säännöt hallitus esittää hyväksyttäväksi Kajaanissa vuoden 2021 varsinaisessa vuosikokouksessa. Patentti ja rekisterihallituksen ennakkotarkastamat seuran säännöt tulevat kotisivuille (www.leinonet.fi) jäsenistön arvioitavaksi viimeistään maaliskuussa 2021. Jäsenistöä pyydetään kertomaan hallitukselle näkemyksiään tai ehdotuksiin sääntöjen edelleen kehittämiseksi.

Toiminnan kehittämisen työryhmä on Eija Leinosen johdolla myös päässyt hyvään vauhtiin. Marraskuussa hallitus piti Teams-kokouksen, missä työpaja-metodilla käynnistettiin pohdinta **sukuseuran strategian 2025** sisällöksi. Hallituksen jäsenet ovat saaneet kotitehtäviä ja heti tammikuussa etäkokouksessaan hallitus jatkaa strategian sisällön tarkastelua. Myös hallituksen strategiatyön ajatukset ja tuotokset tuodaan jäsenistön tietoon ja arvioitavaksi sukulehdessä 1-2021.

Hallitus on myös kiitollinen kaikista jäsenistön ehdotuksista ja arvioista toiminnastamme ja miten sukuseurana voisimme kehittää seuran ”Tarkoituksen ja toimintamuotojen” toteutumista, myös uusilla ja innovatiivisilla tavoilla. Vuosikokouksessa 2021 voimme siis jo toimintasuunnitelmassa huomioida strategiatyön esiin tuomia uusia ajatuksia toimintaamme.

Sukututkimus Leinosen sukuseurassa

Uutta arkistonhoitajaa kaivataan

Sukututkimus määriteltiin Leinosen sukuseuran keskeiseksi tehtäväksi jo seuran sääntöjä laadittaessa ensimmäisessä sukokouksessa Paltamossa kesällä 1985.

Moni Leinosen sukuun kuuluva oli tehnyt tahollaan sukututkimusta jo ennen tätä, mm. Martti Siira, Tatu Leinonen, Pekka Oilinki ja minä. Minut valittiin seuran sihteeriksi. Alusta saakka minulle lankesi myös arkistonhoitajan tehtävä. Aloin kootusti tallentaa Kainuun Leinosia.

Vuosituhannen vaihteen jälkeen oltiin lopulta tilanteessa, että alettiin miettiä ensimmäisen sukukirjan julkaisemista. **Kainuun Leinokset 1** eli ns. Aholan sukuhaara ilmestyi vuonna 2004. Tatu Leinonen teki sen aineiston keruussa suuren työn, onhan se hänen oma sukuhaaransa. Siihen tuli noin 10.000 henkilöä.

Kirjan painos on ollut jo pari vuotta lopussa. Tarvittaisiin joku toimittamaan uusi painos. Väkeä on löytynyt runsaasti lisää niin vanhoista kuin nykyisistä sukupolvista. Tuohon aikaan arvelin, että Kainuun Leinokset alkaisivat olla koossa sitten, kun saavutamme 100.000 hengen rajan. Samaa mieltä olen yhä vielä.

Naislinjat

Pulmaksi tuli, mihin asti naisten sukulinjoja jatketaan. Vähitellen hallituksessa päädyttiin ratkaisuun, että vanhemmissa sukupolvissa Leinonen-nimiset naiset tuodaan lastenlapsiin puolisoineen, nykyisissä sukupolvissa pitemmälle.

Ratkaisu on saanut suvun piirissä kritiikkiä. Kyse on tilasta. Lisäksi, yleisesti ei ehkä olla kovin kinnostuneita äidinäitinsä suvusta. Moni ei edes tiedä, mikä hänen äidinäitinsä oli tyttönimeltään. Sinänsä esi-isät eivät tietysti ole yhtään likeisempiä sukulaisia kuin esiäidit. Suvut vain on, ainakin näihin saakka, määritelty pääasiassa isälinjaisesti.

Seuraavat kirjat

Kainuun Leinokset 2, minun oma sukuhaara, ilmestyi 2008. Se lähtee samasta Melalahden kylästä, mutta Leinolasta n:o 12. Kirjaa on yhä saatavissa, jopa huokeana tarjouksena.

Seuraavat sukukirjat, **Kuusamon Leinokset** ja **Tervolan Leinokset** ilmestyivät 2014 ja 2015. Tervolan Leinosten kantaisä oli tullut 1500-luvun lopun rappasotien aikana Kainuun levottomista oloista Kemijoen lohivesille. Yksi hänen jälkeläisistään, Mikko Leinonen, muutti 1713 Kuusamoon ja hänestä tuli Kuusamon Leinosten esi-isä. Yksi Tervolan Leinosten jälkeläisistä muutti 1850-luvun lopulla Torniojoen Kukkolankoskelle, jonne syntyi Karungin sukuhaara.

Uusin sukukirjamme **Mainuan Leinokset** ilmestyi tänä vuonna. Pitkäaikaisen esimiehenme Tatu Leinosen panos kaikissa näissä on ollut mittava. Monia avustajia on löytynyt myös suvusta.

Sukututkimuksen lähteet

Sukua tutkitaan käyttäen erilaisia lähteitä. Keskeisimmät ovat kirkonkirjat eli rippikirjat, kastettujen, vihittyjen ja haudattujen sekä muuttaneiden luettelot. Vielä vanhempia tietoja löytyy erilaisista veroluetteloista.

Koska kaikki kuulumme moniin sukukuihin, moni löytyy valmiista sukukirjoista. Vanhoja lähteitä pääsee nykyisin tutkimaan internetissa kotonaan. On tietysti opittava lukemaan vanhoja käsialoja. Ennen kuljettiin kirkkoherranvirastoissa ja maakunta-arkistoissa. Erityisen haastava on tavoittaa 100 vuotta nuoremmat tiedot. Kirkkoherranvirastoihin ei enää pääse ja sukuselvitysten tilaaminen kestää kauan ja maksaa.

Tutkittavaa riittää

Kainuun Leinosista on julkaisematta vielä vähintään kaksi isoa sukuhaaraa: **Kives 2-3** eli Säräisniemen Juusolan Leinosetkin sisältävä sukuhaara, ehkä liki 10.000 henkeä. **Kives 7** eli Temmeksen Hongatkin sisältävä sukuhaara, 10.000-15.000 henkeä. Iso osa kummankin ihmisistä löytyy jo julkaistuista kirjoista. Lisäksi on useita pienempiä sukuhaaroja, joiden yhteyttä Kainuun Leinosten ”isoon puuhun” ei ole vielä ainakaan saatu selvitettyksi.

Hetikään kaikki Leinoset eivät kuulu Kainuun sukuhaaraan. **Laukaan Leinosia** on vuosia tutkinut sukuseuran hallituksessakin ollut Mika Hirvonen. Hänellä on laaja aineisto, joka odottaa viimeistelyä, täydentämistä ja julkaisemista. Laukaassakin Leinosia on ollut jo 1500-luvulla, Savon lähtöjä hekin, niinkuin Kainuunkin Leinoset.

Leinosia löytyy myös sekä Suomen Karjalasta että rajan takaa. Monissa Savon pitäjissä on jo vanhastaan runsas Leinos-kanta. Tänä koronavuonna olen itse täydennellyt molempien alueiden Leinosten tietoja, erityisesti yli 100 vuotta vanhempien tietojen osalta. Muitakin paikkakuntia löytyy.

Etsimme uutta sukututkijaa

Elämäni on keskenkasvuisesta saakka kuullut kiinnostus sukututkimukseen. Viimeiset 15 vuotta eläkkeellä vielä paljon entistä enemmän.

Nyt on tullut hiljentämisen aika. Tutkimisen ohessa olen yrittänyt palvella sukuumme kuuluvia auttamalla omille juurilleen sillä aineistolla,

joka 35 vuoden aikana on kertynyt arkistoon. Nyt tarvitaan uutta arkistonhoitajaa. Välttämättömyyttä ei ole sitoutua 35 vuodeksi! :)

Mitä arkistonhoitajalta edellytetään? Mielestäni tällaisia asioita:

1) Kiinnostusta Leinosiin ja sukututkimukseen.

2) Halua palvella yhteiseksi hyväksi.

3) Perehtymistä sukututkimuksen tekniikkaan. Hyviä kursseja on paljon mm. kansalaisopistoissa. Samoin kirjallisuutta löytyy runsaasti.

Olemme käyttäneet jo pitkään SukuJutut-ohjelmaa; siihen perehtymistä tarvitaan, mutta se on varsin helppokäyttöinen.

Sukuseuran luottamustehtävistä ei makseta palkkaa eikä palkkiota, vaan ne ovat talkootyötä. Mutta kuluja korvataan, niin ainakin minulle on tehty: postimerkkejä, muita toimistokuluja, pitkien tutkimusmatkojen kuluja.

Mikä arkistonhoitajan hommassa on työläintä? Eniten vaivaa vaatii nykyään elävien tietojen kerääminen. Nykyiset tietosuojalait edellyttävät pääsääntöisesti, että elossa olevilta aikuisilta pitää olla oma lupa tietojen julkaisemiseen. Jo monien ihmisten löytäminen voi olla hankalaa: kaikkien puhelinnumeroita ei löydy edes fonectasta. Myös osoitteiden antaminen maistraatista on voitu kieltää.

Mieluisinta on monien sukulaisten kiinnostus ja avuliaisuus lähipiirinsä tietojen keräämisessä. Mahtavaa on myös löytää vanhan hukassa olleen juuren löytäminen. Silloin lokahtaa taas palapelin palanen kohdalleen suuressa sukupuussamme.

Tapio Leinonen

Rintamalotta Elsa Merenheimo (os. Honka)

8.11. 1924 – 10.6. 2020

Elsa Merenheimo oli pidetty hahmo suvun ja perheen parissa. Nyt iloinen ja seurallinen mummo on poissa, kun pitkä elämä päättyi 95 vuoden iässä. Elsa oli Leinosen sukuseuran perustajajäsen ja hän kuului sukuseuran Honka-haaraan.

Elsa lähti 19-vuotiaana rintamalotaksi vuonna 1944. Alla oleva Elsan kirjoitus on julkaistu aikaisemmin Temmeksen veteraanikirjassa vuonna 1992. Artikkelin kokosi Tuomas Honka.

Elsa Merenheimo kertoo rintamalotan paluusta Koti-Suomeen

Kesäkuun alusta 1944 alkaen hoidin yhdessä kolmen muun lotan kanssa keskusta Säämäjärven rannalla Jessoilassa.

Saman kesäkuun viimeiset päivät olivat meille vaikeita. Vihollinen oli katkonut viestilinjat moneen kertaan ja yhteydet olivat vähäisiä. Keskuksemme peitenimi oli muuttunut vähän väliä. Perääntymisvaihe Jessoilan kohdalla oli

kuumimmillaan. Muun muassa Äänislinna oli jo jätetty viholliselle ja Jessoilan koulutuskeskus ja sairaala oli evakuoitu samalla, kun ryssän koneet tekivät jatkuvasti hyökkäyksiään. Länteen suuntautunut junien kulku oli myös jo loppunut. Me lotat aloimme olla huolissamme tulevaisuudestamme.

Sekavissa oloissa saimme vihdoinkin eräältä upseerilta luvan lähteä Suomea kohti. Hänen tiedossaan ei kuitenkaan ollut minkäänlaista kuljetusta eikä kulkuneuvoa.

Pysäytettyämme erään kuorma-auton saimme luvan nousta sen lavalle, jos vain uskalsimme. Auto oli nimittäin ammuslastissa. Me uskalsimme. Ja niin istuimme puisten ammuslaatikoiden päälle, joita auton lava oli täynnä.

Ryssän koneiden lähestyminen pakotti kuljettajan muutaman kerran pysäyttämään ja meidät laskeutumaan kiireesti alas ja juoksemaan mahdollisimman kauas ammuslatikoista metsään.

Koneiden hyökkäyksen kohteiksi joutumatta pääsimme näin matkustaen puoliväliin Suomen puolella olevaa Suojärveä. Auto ei kuitenkaan mennyt sinne, vaan kääntyi pohjoiseen.

Jäimme autosta pois. Autoja ja joukko-osastoja meni kyllä jatkuvasti ohi, mutta ei meille sopivaa kyytiä. Vihdoinkin eräs kuorma-auto pysähtyi ja tuntui mahdolliselta saada kyyti. Auton lava oli kuitenkin täynnä vainajia, jotka olivat täysosuman saaneen Jessoilan It-patterin poikia. Emme voineet nousta lavalle.

Odottelumme jälkeen tuli vihdoinkin taas kuorma-auto, sekin ammuslastissa. Autonkuljettaja lupasi viedä meidät Suojärvelle. Mitään lupaa ei hänellä siihen kuitenkaan ollut ja hän joutui sen vuoksi myöhemmin vaikeuksiin. Auton korkea lasti esti häntä nimittäin näkemästä taaksepäin riittävästi, ja siitä johtui, ettei ohitusta yrittänyt henkilöauto päässyt ohittamaan autoamme moneen moneen kilometriin, muutamaan tuntikauteen. Henkilöauton takana olosta ja sen antamista äänimerkeistä emme me lavalla olijatkaan voineet mitenkään ilmoittaa

ohjaamoon, sillä olimme aivan lavan takaosassa kuorman takana.

Seurauksena olikin, että kun henkilöauto pääsi vihdoinkin ohi, joutui kuljettaja siinä olleiden upseerien ripitykseen. He antoivat tälle kuitenkin luvan viedä meidät perille Suojärven keskukseen, jossa toimipaikkamme tuli olemaan ainakin muutamia päiviä.

Suojärveltä saimme komennuksen Harluun, jossa oltiin muutamia viikkoja. Kuljettuamme tämän jälkeen vielä monen muun paikkakunnan kautta tulimme vihdoinkin kotiutetuiksi, mikä minun osaltani tapahtui Savitaipaleella elokuun lopussa 1944.

Elsa Merenheimo 60-vuotispäivänä vuonna 1984.

Tervetuloa Membookin jäseneksi

Arvoisa Leinosen sukuseuran jäsen

Sivulla 2 on tietoa siitä, miten liityt Membookin jäseneksi. Sen jälkeen saat tällaisia ohjeita:

Kiitos rekisteröitymisestäsi Membook-palveluun ja tervetuloa käyttäjäksi. Klikkaamalla secure.membook.fi pääset kirjautumaan Membookiin ja omiin yhteisöihisi. Linkki kannattaa lisätä selaimen suosikkeihin, niin löydät sen jatkossa helposti.

Membookissa voit esimerkiksi ylläpitää omia jäsentietojasi, maksaa jäsenlaskun suoraan verkkopankissa, sekä seurata yhteisösi viestintää ja somekanavia. Tukisivustoltamme löydät artikkelin Näin pääset alkuun sekä lyhyen esittelyvideon Membookin ominaisuuksista.

Tarvitsetko apua Membookin käytössä? Ota yhteyttä asiakaspalveluumme! Tavoitat meidät sähköpostitse osoitteesta info@membook.fi ja puhelimitse numerosta 010 324 2621 (ma-pe klo 9-16).

Toivottavasti koet Membookin hyödylliseksi palveluksi! Kerrothan siinä tapauksessa asiasta muillekin. Jos huomaat palvelussamme parannettavaa tai kehitettävää, kerrothan siitä silloin meille - kiitos!

Terveisin

Membook-tiimi

Jos olet saanut tämän viestin aiheettomasti etkä ole luonut Membook-tunnusta tälle sähköpostiosoitteelle, ilmoita siitä meille osoitteeseen info@membook.fi.

Miten Leinosista tuli Häikiöitä?

Iän karttuessa kiinnostus omiin juuriin lisääntyy. Päätimme pikkuserkkuni geologi Jukka Häikiön kanssa lähteä ”kadonneen aarteen metsästykseseen” koronan hetkeksi hellittäessä sydänkesällä 2020. Missä on se legendaarinen Häikiön kantatila, jonka mukaan Leinosista tuli talon nimen mukaan Häikiöitä?

Aloitimme helpommasta päästä. Kierrettiin Jukan opastuksella Veneheitossa sukulaistaloja, jotka Jukka hyvin tiesi ja tunsi. Hän on kotoisin Kuoppamäestä, jonka piirustukset hän teki vuonna 1963. Käytiin katsomassa Konkkaa ja Sorsaa, joiden nimen minäkin olin monesti kuullut mutten koskaan nähnyt.

Leinosten sukukokouksissa solmittujen yhteyksien avulla pääsimme vierailulle minun isoisäni taloon Suokylän Puirovaan (kartassa Puirava). Käytiinpä katsomassa myös se myllyn paikka, jonka velat kaatoivat pulakautena isoisän talon.

Puirovan nykyinen isäntä lähti oppaaksi ja löysimme Honkalan Häikiön. Se on Jukan isoisän Antin talo, josta hän muutti Konkkaan ja sieltä Kuoppamäkeen,

Tapio Leinosen kokoamassa sukutietokannassa olevan yhden sanan ”Pyhäshivun” avulla löysimme maanmittauslaitoksen karttapaikka-palvelun avulla Häikiön talon Oulujoen törmältä!

Piha oli hyvin hoidettu, mutta ketään ei ollut kotona. Jätimme oven rakoon lapun, jonka perusteella nykyinen omistaja otti yhteyttä.

Oli juhlava hetki seisoa paikalla, jossa olin käynyt edellisen kerran ehkä noin 10-vuotiaana eli 60 vuotta sitten isäni kansanedustaja hovi-oikeudenneuvos Juuso Häikiön (1917–2003) kanssa.

Juuso Antinpoika Leinonen Säräisniemeltä osti Häikiön talon vuonna 1883 ja muutti sukunimensä talon mukaan. Hänen hautakivensä on Muhoksen Kirkkosaarella G06. (MH)

Martti (vas.) ja Jukka Häikiö juurillaan Muhoksen Pyhäshivun Häikiöntiellä.

Tiedot Tapio Leinosen sukutietokannassa (suluissa tietolähteet)

I **Juuso** (Sär rk 1/1859) **Leinonen** (Sär rk 1/1859), **Häikiö**, talollinen (Sär hk:aan 1855), s. 20.10.1839 (Sär rk 1/1859) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Juusolassa (Sär rk 1/1859), k. 6.11.1923 (Surs.suku 729: 1923, samoin Postitalon sukualbumi;tarkista! Surs.suku 729: 1923, samoin Atso H) Muhoksen Häikiöllä. Perheen sukunimenä talon mukaan Häikiö vuodesta 1883.

Puoliso: 3.3.1865 Säräisniemellä Säräisniemenkylän Juusossa (Sär vl, rk 1/1859, 260/1870, 289/1881; VOP, s. 248, VVähäsarja: Leinonen, Kaarlo, Henkilöartikkelit, VOP, s. 343-345; Juuso H) **Vappu Karoliina** (Sär rk 42/1859) **Kaikkonen** (Sär rk 42/1859), talonemäntä, s. 9.6.1844 (Sär rk 42/1859, Surs.suku 729) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Kolehmaisessa (no 2, Sär rk 42/1859; VOP 267), k. 28.5.1914 Muhoksella.

Antti Leinosen pojat ostivat yhdessä Säräisniemen Keskitalon n:o 10 toisen puolen vuonna 1868 Iikka Lämsältä. Viimeisenä kuudesta veljeksestä taloa asui Juuso, mutta hänkin muutti perheineen Muhokselle 3.2.1883, jolloin koko Keskitalo jäi Lämsän suvulle. Asuivat Muhoksella Juuson ostamassa Pyhänsivun Häikiön talossa, josta sukuhaaran nimeksi läntisen sukunimikäytännön mukaan tuli Häikiö. Nimi esiintyy Juuson ja hänen perheensä sukunimenä ensi kerran kirkonkirjassa 1920-luvulla. Häikiön talo oli koko manttaalin talo, joka tällä korkeudella Suomessa merkitsi 2.000 hehtaarin pinta-alaa ja koko manttaalin osuutta Oulujoen Pyhäkoskeen. Juuson Säräisniemelle palanneet pojat Kaarlo ja Matti ottivat takaisin vanhan nimensä Leinonen, mutta myöhemmin muuttaneet veljet Antti ja Juuso säilyttivät Häikiö-nimen.

Lapset:

Eedla (Sär sl, rk 1/1859) s. 2.8.1866 (Sär sl, rk 1/1859) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Juusolassa (no 1, Sär sl, rk 1/1859), k. 2.8.1867 (Sär rk 1/1859, ei kl) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Juusolassa (Sär rk 1/1859, ei kl).

Anna (Sär sl, rk 1/1859) s. 18.6.1868 (Sär sl, rk 1/1859) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Juusolassa (no 1, Sär sl, rk 1/1859). Tauluun 2.

Antti s. 16.8.1870 (Sär sl, rk 1/1859) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Keskitalossa (no 10, Sär sl, rk 1/1859). Tauluun 3.

Kaarlo (Kalle) s. 27.10.1872 (Sär sl, lk 260/1870) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Keskitalossa (no 10, Sär sl, lk 260/1870). Tauluun 60.

Matti s. 15.2.1875 (Sär sl, lk 260/1870) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Keskitalossa (no 10, Sär sl, lk 260/1870). Tauluun 100.

Paavo s. 22.4.1877 (Sär sl, lk 260/1870) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Keskitalossa (no 10, Sär sl, lk 260/1870). Tauluun 108.

Vihtori (Sär sl, lk 260/1870) s. 29.12.1879 (Sär sl, lk 260/1870) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Keskitalossa (no 10, Sär sl, lk 260/1870), k. 23.3.1888 Muhoksella. Myöh. Häikiö. Muuttanut: Säräisniemeltä vanhempiansa mukana 3.2.1883 Muhokselle.

Iivari s. 3.12.1881 (Sär sl, lk 279/1881) Säräisniemellä Säräisniemenkylän Keskitalossa (no 10, Sär sl, lk 279/1881). Tauluun 164.

Juuso s. 4.12.1884 (ss Vaala 79) Muhoksella. Tauluun 186.

Onnittelut merkkipäivän johdosta

85 v

Helinä Matero Kajaani 1936-02-21
Jaakko Juhani Leinonen Mäntsälä 1936-03-18
Aira Orvokki Leinonen Turku 1936-04-24
Eero Leinonen Kajaani 1936-05-01
Aune Leppänen Helsinki 1936-06-04

80 v

Riitta Huttunen Siilinjärvi 1941-03-05
Anja Inkeri Nuutinen Seinäjoki 1941-03-19
Arja Kiiha Kemi 1941-03-30
Jukka Yrjö Paavali Häikiö Kuopio 1941-04-01
Taina Hanna Paananen Jyväskylä 1941-04-16
Sakari Leinonen Oulu 1941-04-19
Siiri Huusko Kajaani 1941-05-04
Aino Harinen Tampere 1941-05-27
Anni Pitkälä Oulu 1941-06-28

75 v

Pirkko Leinonen Äänekoski 1946-01-03
Erkki Leinonen Oulu 1946-01-03
Eero Häikiö Helsinki 1946-01-31
Kyllikki Keskinarkaus Venejärvenkylä 1946-02-24
Sisko Kukkonen Oulu 1946-03-02
Tapani Leinonen Vaala 1946-03-03
Asta Leinonen Pulp 1946-03-21
Esko Leinonen Paltamo 1946-03-27
Kari Kiiskinen Salo 1946-03-28
Alpo Leinonen Sotkamo 1946-05-09

70 v

Merja Huovinen Kerava 1951-01-03
Reijo Herman Leinonen Raahe 1951-01-19
Eero Leinonen Oulu 1951-01-24
Matti Henrikki Leinonen Raisio 1951-01-26
Veijo Kullervo Leinonen Yli-Kärppä 1951-02-06
Elma Sinikka Puikko Keminmaa 1951-02-07

Paavo Kullervo Määttä Espoo 1951-03-04
Vuokko Helena Aromaa Turku 1951-03-31
Eila Inkeri Leinonen Kajaani 1951-04-15
Heikki Leinonen Espoo 1951-05-02
Lilja Oikarinen Kuusamo 1951-05-19
Ritva Kaarina Leinonen Imatra 1951-05-31

60 v

Marja Aleneff Espoo 1961-05-24
Teija Krökki Kajaani 1961-06-10
Seija Leinonen Lappeenranta 1961-06-18

50 v

Mari Hannele Leinonen Ylitornio 1971-02-23
Teresa Isabella Leinonen Haukipudas 1971-04-19
Outi Koukkari Veneheitto 1971-05-03

Leinosen sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt

Esimies ja sukulehden toimittaja Martti Häikiö
Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
martti.haikio@kolumbus.fi
050-5057140

Varaesimies Tarja Leinonen-Viinikka
Vuotungintie 101,
93600 Kuusamo, 040-7701380
tarja.leinonenviinikka@gmail.com

Rahastonhoitaja Jarmo Ahonen,
Keskikatu 1 A 5, 04200 Kerava, 044 258 2325,
jarmo.ahonen@kolumbus.fi

Timo Honka, Kiviaidankatu 3 A 32,
00210 Helsinki, 0400-488013, timotapiohonka@
gmail.com

Eija Leinonen, Tehtaankatu 32e A10, 00150 Hel-
sinki, 050-5902159,
eija.leinonen@reaktori.net

Heikki Leinonen,
Visakoivuntie 12 E 32, 02130 Espoo
0505266214 heikkileinonen25@gmail.com

Mari Leinonen, Siilintie 13 E 17,
88300 Paltamo
050 4300811 mari.leinonen1995@gmail.com

Pertti Leinonen, Porarinkatu 8 A 14,
02650 Espoo, 040-5874741
pertti.leinonen@hotmail.com

Teuvo Leinonen, Oulutie 145 as. 1,
88310 Melalahti, 0400-281300
teuvo.o.leinonen@gmail.com

Liisa Manu, Luhtitie 2, 62100 Lapua,
050-3520341
liisamanu@luukku.com

Sukuseuran sihteeri
Jaana Sarkkinen, Haltilantie 5
02200 Espoo, 0500-333 308

TILAA SUVUN TUNNUKSET

HINNAT

pöytäviiri 30 e
rintamerkki 4 e

TILAUKSET

Taloudenhoitaja Jarmo
Ahonen

(yhteystiedot yllä)

SUKUVIIRI

Katso sivu 10

Syntymäpäiväpalstalla julkaistaan vain niiden syntymäpäivät, jotka on ilmoitettu jäsen-tietorekisteriin. Tietoja voi täydentää Jarmo Ahoselle, osoite viereisellä sivulla.

Jos ette halua, että syntymäpäivänne mainitaan lehdessä, ilmoittakaa siitä toimitukseen.

UUTUUS

Tapio Leinonen: Kainuun Leinokset 3. Mainuan Leinokset

Sukuhaaran kantaisä Juho Juhonpoika Leinonen (n. 1635 - noin 1682) muutti Paltamon Melalahdesta Kajaanin Mainuulle 1670-luvulla. Sukuhaaran voi katsoa alkaneen tästä. Hinta vuoden loppuun 40 euroa ja sen jälkeen 50 euroa. Kylkiäisenä Kainuun Leinokset 2 10 e.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kainuun Leinokset 1

Kirjan alkuosa kertoo Leinosista Kainuun asuttajina. Sukutaulut kattavat noin 10 000 Leinosta aviopuolisot ja lapset mukaan lukien. Loppuunmyyty.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kainuun Leinokset 2

Kainuun Leinokset 2 on jatkoa edelliselle sukukirjalle. Matti Paavonpoika Leinosen (1710 – 1764) jälkeläisten sukutaulut, yhteensä noin 14 500 henkeä. Hinta nyt 30 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kuusamon Leinokset

Kirjan aluksi esitellään Kuusamon varhaisimmat Leinokset, Leinokset Kuusamon asuttajina ja pitäjän vanhat maakirjatalot. Sitten on kuvaus keskeisimmästä kylästä Paanajärvestä tänään. käsittää yli 10 000 Kuusamon Leinosiin kuuluvaa. Mukana on Kuusamon Leinosten keskeisten talojen kartta sekä kartta Paanajärven, Tavajärven ja Vatajärven taloista. Hinta 30 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen : Tervolan Leinokset

Leinosen sukuseuran 4. kirja ilmestyi marraskuussa 2015. Se täydentää Leinosten sukukirjasarjaa. Kirjassa on 667 sivua. Siitä löytyy 10 622 ihmistä, joiden kantaisa muutti Tervolaan Kainuusta 1500-luvun lopulla. Kirjan hinta on 50 euroa.

Leinosten sukukirjoja myy Kainuun kirja- ja paperikauppa, Puolangantie 12, 88300 Paltamo, puh. 08-871 025, 0400-682 833, kainuun.kirja@paltamo.net www.kainuunkirja.net

